

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Egységes tarifa a villamos vasutakon*

Forrás: *Világ*

Bp.

(Hely)

1916. 10. 25.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(O)

Osztályozás

Tárgy

385.857

Hely

Idő

"1916"

Személy

Egységes tarifa a villamos vasutakon

Minden jegynek 20 fillér lesz az ára

(A Világ tudósítójától.) A főváros közlekedési osztálya kellemetlen meglepetést tartogat a publikum számára: meg akarja drágítani a villamoson való utazást. A közlekedési ügyosztály már hetek óta tárgyal a két villamos vasutársaság vezetőivel a „tarifarendezés”-ről és hír szerint már kész is a megegyezés. A megállapodás az, hogy úgy a Villamos Városi Vasuton, mint a Közfuti Vasuton, a földalattin és az autobuszon — ha ugyan a főváros törvényhatósági bizottságának sem lenne ellene kifogása — életbeléptetik az egységes tarifát. Csak egyfajta jegy lesz és minden jegynek egy ára; a főváros határain belül minden utazás ára husz fillér lenne. Arról is szó van, hogy minden 20 filléres jegy egyszeri átszállásra jogosít, ami azt jelenti, hogy a 20 filléres jegyekkel egyik vállalat kocsijáról, a másik vállalat kocsijára is át lehet szállani; a Közfutiról a Városira, a földalattira, a Bur vasutra, vagy az autobuszra és viszont. A vasutársaságok rekompenzációképpen a tarifaemelésért szállítási adó címen minden jegy árából 2 fillért leadnak a fővárosnak. A főváros a közlekedési adóból évi 5 millió korona bevételre számít.

E lehetünk rá készülve, hogy a fővárosi közlekedésügyi osztály okosan és tetszetősen fogja majd annakidején megmagyarázni en-

nek a reformnak a szükségességét. Az igazság pedig az, hogy ismét a publikummal akarja megfizettetni a főváros a reformját. Az „egységes tarifa”-reform tulajdonképpen a villamoson való utazás megdrágítása, még pedig igen jelentékeny mértékben való megdrágítása. Azért az utért, amelyért ma 12 fillért fizetünk, a tervezet szerint 20 fillért kell fizetnünk, ami negyvenszázalékos árdragítás. Igaz ugyan, hogy a jegy nyolc fillérrel fölemelt árából a vasutársaság két fillért lead a fővárosnak, de a publikumnak akinek a zsebére megy ez a reform, fölkéletesen mindegy, hogy miért fizet holnap 20 fillért azért az utért, aminek ma még 12 fillér az ára. A faktum az, hogy fizetnie kell, hogy többet kell fizetnie, és hogy nemcsak a kenyérért, a ruháért, a zsirért, cipőért, a gázért fizet többet, hanem a villamosért is. És minél szegényebb az a valaki, akinek fizetnie kell, annál terhesebb ez a tarifaemelés. Már pedig nem a latifundium-tulajdonosok, nem a bankigazgatók és hadseregszállítók utaznak villamoson; hanem akiknek nem telik fogatra és automobilra. Azok utaznak villamosvasuton, akik rá vannak szorulva a villamosvasutra és ezeknek az embereknek a tiltakozását nem lehet lecsöndesíteni azzal, hogy hiszen a megdrágított szakaszjeggyel most már hosszabb távolságra lehet utazni, sőt egyszer át is lehet szállani. Az átszállási jog kétségen kívül nagy előny, de csak annak, aki tényleg át akar szállani az egyik vonalról a másikra és aki tényleg hosszabb utat akar megtenni a villamoson. A szakaszjegyes utasok számára azonban, akik sem átszállni nem akarnak, sem hosszabb utat

Székesfővárosi házinyomda 1915.

nem akarnak tenni a villamoson, azok az egységes tarifának csak a hátrányait érzik.

Az egységes tarifa-reform egyébként kétségtelenül meg fogja csappantani a két villamosvasuton a személyforgalmat. 1911-ben a bécsi villamosvasuton csak két fillérrel emelték a szakaszjegy árát és a személyforgalom emelkedése 10%-ról 1.5%-ra csökkent. Egyébként kétségtelen, hogy úgy a városházán, mint a publikum körében még nagyon sokat fognak vitatkozni erről a reformjavaslatról, amíg valószínű lesz, mert ennél a reformnál nemcsak az a kérdés, hogy a fővárosnak és a vasutvállalatoknak szükségük van-e az új jövedelmekre, hanem számot kell vetni a publikum teherbíró képességeivel is.